

Joaquim Homs

CINC POEMES CORALS

per a cor mixt

DINSIC
Publicacions Musicals

Col·lecció Música Coral núm. 3

Cinc poemes corals

per a cor mixt

Joaquim Homs

Poemes: *Tres estances*, de Carles Riba.

Dos antics poemes xinesos: *Flors vora el riu*, de Iang-ti, en versió de Josep Carner.

Clareja l'alba, de Li Po, en versió de Josep Carner.

Traducció dels textos a l'anglès i al castellà.

Transcripció fonètica (alfabet internacional).

El gravat de la portada és una reproducció fotogràfica d'un gravat d'Enric-Cristòfor Ricart, propietat de la Biblioteca-Museu de Balaguer de Vilanova i la Geltrú, que ha autoritzat la seva reproducció en aquesta publicació.

Amb la col·laboració del Departament de
Cultura de la Generalitat de Catalunya,
(Direcció General de Promoció Cultural).

Traduccions: Manners

Transcripció fonètica: J. Moran i J. A. Rabella

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

1a edició: novembre 96

© Joaquim Homs

© Drets de publicació cedits a: DINSIC Publicacions Musicals
Santa Anna 10 E 3 - 08002 Barcelona

Imprès a Máquinas Duplico, S. A.
Bruc 70 - 08009 Barcelona
Dipòsit Legal: B-41.519-96
ISBN: 84-86949-46-7

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, comprenent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions
Santa Anna 10 E 3a - 08002
tel. (3) 318 06 05 - fax (3) 412 05 01

Joaquim Homs i Oller va néixer a Barcelona el 21 d'agost de l'any 1.906. El 1922 finalitzà els estudis de violoncel i fins el 1929, a més d'actuar com a violoncel·lista practicà el piano i la composició de forma autodidacta alhora que cursà la carrera d'enginyer industrial que exercí fins el 1971.

Entre els anys 1931 i 1936 amplià els seus coneixements musicals amb el compositor Robert Gerhard, deixeble de Schoenberg.

Ha estat guardonat per l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i el Ministeri de Cultura espanyol i des del 1989 és membre electe de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi.

Ha estrenat obres en tots els festivals de renom del nostre país i en els Festivals de la Societat Internacional de Música Contemporània (SIMC) de París (1937), Varsòvia (1939) i Estocolm (1956), entre altres.

La seva producció, que comprèn més de dues-centes obres, abraça tots els gèneres destacant-hi les composicions de música vocal, tant solística com polifònica.

La seva música coral podria ser agrupada en tres grans apartats: *música d'inspiració tradicional*, amb un respecte total a les melodies populars tractades, *música litúrgica* (motets, responsoris, antífones, una missa i la cantata "Càntics a la Creació") que va ésser escrita principalment després de la guerra civil espanyola i, finalment, *música sobre textos poètics*, exquisidament triats, del que en són un bon exemple les "Tres estances" de Carles Riba (menció honorífica per a composicions de cor a veus mixtes de la Generalitat de Catalunya 1982) i els dos antics poemes xinesos: "Flors vora el riu" i "Clareja l'alba", en versió de Josep Carner.

Una característica destacable en tots els aspectes de la música de Joaquim Homs és el lliure joc polifònic entre les veus que, en definitiva, és el que orienta els curs de la música.

Jordi Casas

Director de l'Orfeó Català

Palau de la Música Catalana

Joaquim Homs i Oller nació en Barcelona el 21 de agosto de 1906. En 1922 finalizó sus estudios de violoncelo y hasta 1929, además de actuar como violoncelista, practicó el piano y la composición de forma autodidacta, cursando a la vez la carrera de ingeniero industrial que ejerció hasta el año 1971.

Entre los años 1931 y 1936 amplió sus conocimientos musicales con el compositor Robert Gerhard, discípulo de Schoenberg.

Ha sido galardonado por el Ayuntamiento de Barcelona, la Generalitat de Catalunya y el Ministerio de Cultura español y desde 1989 es miembro electo de la Real Academia de Bellas Artes de San Jorge.

Ha estrenado obras en todos los festivales más destacados de nuestro país y en los Festivales de la Sociedad Internacional de Música Contemporánea (SIMC) de París (1937), Varsovia (1939) y Estocolmo (1956) entre otros.

Su producción musical, que cuenta con más de doscientas obras, abarca todos los géneros destacando las composiciones de música vocal, tanto solística como polifónica.

Su música coral se podría agrupar en tres grandes apartados: *música de inspiración tradicional*, que respeta absolutamente las melodías populares tratadas, *música litúrgica* (motetes, responsorios, antífonas, una misa y la cantata "Càntics a la Creació") que fue escrita principalmente después de la guerra civil española y finalmente, *música sobre textos poéticos*, exquisitamente escogidos. Un buen ejemplo son las "Tres estances" de Carles Riba (menção honorífica en el apartado de composiciones corales para voces mixtas de la Generalitat de Catalunya 1982), y los dos antiguos poemas chinos: "Flors vora el riu" (Flores a la orilla del río) y "Clareja l'alba" (Amanece), en versión de Josep Carner.

Una característica destacable en todos los aspectos de la música de Joaquim Homs es el libre juego polifónico entre las voces que, en definitiva, es el que orienta el curso de la música.

Jordi Casas

Director del Orfeó Català

Palau de la Música Catalana

Joaquim Homs i Oller was born in Barcelona on 21st August 1906. In 1922 he completed his musical studies gaining a Diploma in cello. Homs then taught himself the piano and composition while at the same time qualifying as an engineer in 1929.

Between 1931 and 1936 he widened his musical knowledge under the direction of the composer Robert Gerhard, a pupil of Schoenberg.

He has been rewarded by the Barcelona City Council, the "Generalitat Catalunya" (Catalan Autonomous Government) and the Spanish Ministry of Culture and in 1989 he became an honorary member of the Royal Academy of Fine Arts Saint Georges.

Many of his works have been performed in the main music festivals of our country and also in the well-known Festivals of the International Society of Contemporary Music (ISCM) in Paris (1937), Warsaw (1939) and Stockholm (1956), among others.

The musical output of Joaquim Homs that includes more than two hundred works takes in all kind of types, however, vocal music either for solo or polyphonic are to be mentioned.

His choral music falls into three classes: *music traditionally inspired*, in which the original folk melodies are entirely preserved, *liturgical music* (motets, responses, anthems, a mass and the cantata "Càntics de la Creació"), written mostly after the Spanish civil war, and finally *music for poetic texts*, carefully chosen, good examples of which are the "Tres estances" by Carles Riba (honourable mention for choral compositions with voices awarded by the "Generalitat de Catalunya") and the two ancient Chinese poems: "Flors vora el riu" (Flowers by the river) and "Clareja l'alba" (Dawn is breaking), translated by Josep Carner.

A noteworthy feature of the music of Joaquim Homs is the free polyphonic interplay between the voices and this is really what drives the music forward.

Jordi Casas
Conductor of the Orfeó Català
Palau de la Música Catalana

Joaquim Homs i Oller est né à Barcelone le 21 août 1906. En 1922 il termine ses études de violoncelle et jusqu'en 1929 –tout en se consacrant à l'instrument– il étudie le piano et la composition de façon autodidacte en poursuivant au même temps sa carrière d'ingénieur qu'il exerça jusqu'en 1971.

Au cours des années 1931-36 il complète ses connaissances musicales sous la direction du compositeur Robert Gerhard, élève de Schoenberg.

La Mairie de Barcelona, la "Generalitat" (Gouvernement Autonome) de Catalogne et le Ministère de Culture d'Espagne ont couronné son oeuvre et, depuis 1989 il est devenu membre titulaire de l'Académie Royale des Beaux Arts Saint Georges de Barcelone.

Beaucoup de ses oeuvres ont été créées aux Festivals de Musique plus renommés de notre pays et aux Festivals de la Société Internationale de Musique Contemporaine (SIMC) de Paris (1937), Varsovie (1939) et Stockholm (1956), parmi d'autres. Sa production musicale compte plus de deux-cents oeuvres y compris tous les genres dont les compositions de musique vocale aussi bien dans la forme soliste que polyphonique sont à remarquer.

Sa musique chorale pourrait être regroupée autour de trois grands axes: la *musique d'inspiration traditionnelle*, faisant preuve d'un respect total pour les mélodies populaires traitées, la *musique sur textes poétiques*, délicatement choisis, dont "Tres estances" de Carles Riba (mention honorable pour compositions chorales à voix mixtes de la Generalitat de Catalogne en 1982) sont un bon exemple, et les anciens poèmes chinois " (Fleurs auprès de la rivière) et "Clareja l'alba" (A l'aube) sur version de Josep Carner.

Une caractéristique à être soulignée sous tous les rapports de la musique de Joaquim Homs est le libre jeu polyphonique entre les voix qui, en définitive, guide le parcours de la musique.

Jordi Casas
Chef de l'Orfeó Català
Palau de la Música Catalana

Joaquim Homs i Oller wurde am 21. August 1906 in Barcelona geboren. Im Jahr 1922 schloss er seine Ausbildung als Cellist ab, neben der er sich bis 1929 auch dem Klavier und im Selbststudium der Kompositionslehre widmete. Parallel zu seinem musikalischen Betätigungsfeld arbeitete Homs bis 1971 als Wirtschaftsingenieur.

Zwischen 1931 und 1936 studierte er zur Erweiterung seiner musikalischen Kenntnisse bei Robert Gerhard, einem ehemaligen Schüler von Arnold Schönberg.

Homs wurde mit verschiedenen Preisen der Stadt Barcelona, der katalanischen Regionalregierung und des spanischen Kulturministeriums ausgezeichnet und seit 1989 ist er gewähltes Mitglied der Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi. Seine Werke wurden bei allen grossen spanischen Musikfestspielen sowie unter anderem auch bei den Festtagen der Internationalen Gesellschaft für Zeitgenössische Musik (SIMC) in Paris (1937), Warschau (1939) und Stockholm (1956) zur Aufführung gebracht.

Homs' musikalisches Schaffen umfasst über zweihundert Werke aller Gattungen, wobei die sowohl für Chor als auch für Solostimmen geschriebene Vokalmusik deutlich im Vordergrund steht.

Seine Chormusik kann in drei grosse Bereiche untergliedert werden: *Von der Volksmusik beeinflusste Werke*, bei denen die zugrunde liegenden Melodien weitestgehend gewahrt werden, *liturgische Gesänge* (Motetten, Responsorien, Antiphonen, eine Messe sowie die Kantate "Càntics a la Creació"), die im wesentlichen nach dem spanischen Bürgerkrieg während der Zeit seiner Verbannung entstanden, und schliesslich *Vertonungen von Gedichten*, bei deren Auswahl Homs eine aussergewöhnliche poetische Empfindsamkeit unter Beweis stellt, so speziell etwa bei den "Tres Estances" nach Texten von Carles Riba (Kompositionspreis für ciormusit der katalanischen Regionalregierung 1982) oder den beiden Gedichten "Flors vora el riu" und "Clareja l'alba" nach chinesischen Originaltexten in der Bearbeitung von Josep Carner.

Homs' gesamtes Schaffen steht im Zeichen eines freien polyphonen Spiels der Stimmen, das die musikalische Entwicklung des Werks ihrer Richtung nach definiert und bestimmt.

Jordi Casas
Chorleiter des Orfeó Català
Palau de la Música Catalana

Estança 36

Poema de Carles Riba

♩ ≈ 46

S El món és més jo-ve que jo i es ri - u ver - ge per ca - da fi - na fu - ga

T El món és més jo-ve que jo i es ri - u ver - ge per ca - da

B El món és més jo-ve que jo i es ri - u

5 blan - ca del mar en flor i nu com la llum ¿cap a qui - na

fi - na fu - ga blan - ca del mar en flor i nu com la llum ¿cap a

ver - ge per ca - da fi - na fu - ga blan - ca del mar en flor i nu com la

10 im - pa - cièn - - - - - cia di - vi - - - - na?

qui - na im - pa - cièn - - - - - ci - a di - vi - - - - na?

llum cap a qui - na im - pa - cièn - - - - - ci - a?

Flors vora el riu

de l'Emperador Iang-ti
traducció lliure de Josep Carner

$\text{♩} = 54$

S *p* Llis, im - mò - bil en el ves - pre — és el riu, —

C *pp* Llis — s, llis, — im - mò - bil en el ves - pre és el

T *pp* Llis — s, llis, — im - mò - bil en el ves - pre

B *pp* Llis — s, llis, — im - mò - bil en el ves - pre

poco rit. —————, *a tempo*

— cin - ta en - can - ta - da. — Pri - ma - ve - ra ba - da to - tes ses co - lors —

riu, — cin - ta en - can - ta - da. Pri - ma - ve - ra ba - da to - tes ses co - lors —

és el ri - u, cin - ta en - can - ta - da. Pri - ma - ve - ra ba - da to - tes

és el ri - u, cin - ta en - can - ta - da. Pri - ma - ve - ra ba - da to - tes

10 *Poco più mosso*

— en la mar - ja - da. — U - na o - na hi ha tot

— en la mar - ja - da. U - na o -

ses co - lors — en la mar - ja - da. U - na o - na

ses co - lors — en la mar - ja - da. U - na o - na hi ha tot

Traducció de les cançons

Anglès

Estança 8

Verse 8

That I should be no more than a bird all alone,
Wings stretched out over a great river
Down which go the slow boats of people who laugh
In the faint shade of an awning,
And the raft which the semi-naked mountain dweller, longing,
Guides wearily towards the towns
Huddled around the free water between wharves having forgotten
That there are green mountain passes with trees and branches
And gay bell-tower.

Life goes by, and the eye does not tire of emptying out
Clear images into the heart.
...In me all is becoming a dream: the small cloud of shadow and gold
That floats and dies far from the hand.
That gathers into its heart like a greedy miner,
That with eyes closed feeds on sorrow,
They have more than me, that strange to me myself
And high above others, I watch for the unceasing wave that waxes
And wanes to the sea.

What human movement could yet undo
The enchantment, throw me blood and senses
On the quarry, which is ours, worked for, between our fingers,
Or the song, which comes and goes from man to man?
Or should it be my destiny, that of the royal bird,
That a shot, in jest, should pluck from the sky
And the impassive water take, the defeated rebel,
Covering with its useless wing eyes emptied of desire,
Without lament for this misfortune.

Estança 27

Verse 27

By the racing stream lemon trees bear fruit.
The fruit is youthful and laughs and falls exhausted
And the water then makes a sort of bed to cushion it:
At the foot of each trunk there is a golden pile.

Hurry past, stream, bright brother of the dark bank
Your fury will not have spent itself in vain
If one fruit, of those that you now receive in passing, sets out with you
And is for you a merry bundle as you glide slowly across the plain.

The image of you is worth more than a thousand thoughts.
Love is tipped into the channel of time's discharge.
What does it matter if time tries our forces, faith, oaths?
A soft stir sings to us and the moment is joyous.

Castellà

Estança 8 Estancia 8

Que yo no sea más como un pájaro solitario,
con las alas extendidas sobre un ancho río
por el que bajan lentas barcas con gente que ríe
en la sombra baja del toldillo,
y la maderada que el montañés medio desnudo, melancólico,
conduce con fatiga hacia ciudades
que estrechan el agua entre muelles que olvidan
que hay valles verdes con rebaños y árboles
y un campanar feliz.

La vida pasa y el ojo no se cansa de derramar
imágenes claras en el alma.
...Todo en mi torna sueño: nube de sombra y oro
que flota y desaparece lejos de la mano.
Quien se adentra en su alma como un minero avaro,
quien de añoranza con los ojos cerrados se alimenta,
tiene más que yo, que extraño a mí mismo
y por encima de los demás, observo la ola incesante cómo crece
y declina hacia la mar.

¿Qué movimiento humano puede aún deshacer
el encanto, lanzarme sangre y sentidos
sobre la presa, que es nuestra, apresurada, entre los dedos,
o al canto, que entre los hombres viene y va?
¿O ha de ser mi destino el del pájaro real
que por diversión un tiro derriba del cielo,
y el agua indiferente se lo lleva, vencido rebelde,
cubriéndose con el ala inútil los ojos vaciados de anhelo,
sin un lamento por su mal?

Estança 36 Estancia 36

El mundo es más joven que yo
y es río virgen por cada fina
fuga blanca del mar en flor
y desnudo como la luz -¿hacia qué
impaciencia divina?
Qué oscuro eres de sueños, pájaro
del invierno, y tu canto qué viejo!
Ah, dormir!, cuando Dios despierta
y los ángeles, con alegría cierta,
son todos para las cosas y Él.

Transcripció fonètica

Estança 8

Que jo no sigui més com un ocell tot sol,
 [kə ʒó nó síʝi més kóm un uséʎ tót sól]
ales esteses sobre un gran riu
 [áləz əstézəs sóʝrəwn grán ríw]
per on devallen lentes barques de gent que riu
 [pər ón dəʝálən léntəz bárkəz də ʒén kə ríw]
a l'ombra baixa del tenderol,
 [ə lómbrə ʝáfə ðun təndəról]
i el rai que el muntanyenc mig nu, enyoradís,
 [i əl ráj kəl muntəɲéɲ mídʒ nu/əɲurədís]
mena amb fatiga cap a ciutats
 [ménəm fətíʝə cáp ə siwtáts]
que estrenyen l'aigua lliure entre molls oblidats
 [kəstrénən lájɣwə líwrə éntɾə mólz uʝliðáts]
d'haver-hi comes verdes amb arbres i ramats
 [dəʝéri kóməz bérðəz əm áʝrəz i rəmáts]
i un cloqueret feliç.
 [iwn klukərét fəlís]

La vida passa, i l'ull no es cansa d'abocar
 [lə ʝiðə pásə/i lúl nó əs kánsə ðəʝuká]
imatges clares dintre del cor.
 [imádʒəs klárəz dintrə ðəl kór.]
...Tot en mi torna somni: nuvolet d'ombra i or
 [tót ən mí tórɲə sómni/nuʝuléd dómbɾəj ór]
que flota i fina lluny de la mà.
 [kə flótəj fínə lúɲ də lə má]
Qui endinsa en el seu cor com un minaire avar,
 [ki əndínsən əl séw kór kóm un minájrə ʝár]
qui de recança ulls clucs es peix,
 [ki ðə rəkánsə úʎs klúz əs péf]
tenen més que no jo, que estrany a mi mateix
 [ténən més kə nó ʒó/kəstráj ə mi mətéʝ]
i alt sobre els altres, guaito l'ona incessant com creix
 [i ál sóʝrəlz áltrəs/gwájtu lónəɲnsəsán kóm kréʝ]
i minva cap al mar.
 [i mímbə cáp əl már]

¿Quin moviment humà pot encara desfer
 [kin muʝimén umá póð əɲkáɾə ðəsfé]
l'encant, llançar-me sang i sentits
 [ləɲkán/kənsármə sánj i səntíts]
a la presa, que és nostra, afanyada, entre els dits,
 [ə lə prézə/kés nóstrə/əfəɲáðə/éntrəlz díts]
o el cant, que d'home a home va i ve?
 [o əl kán/kə dómə ómə ʝájʝé]
¿O ha d'ésser mon destí el de l'ocell reial
 [o ə ðésə món dəstí əl də luséʎ rəjál]
que un tret, per folga, tomba del cel,
 [kəwn trét/pər fóʎə/tómbə ðəl sél]
i l'aigua indiferent l'endú, vençut rebel,
 [i lájɣwəjndifərən ləndú/bənsúð rəʝél]
cobrint-se amb l'ala inútil els ulls buidats d'anhel,
 [kuʝrínsəm lálə inútil əlz úʎz bujðáðz dənél]
sense un plany pel seu mal?
 [sənsəwn plájɲ pəl séw mál]